

Bronboekje
**DE KRACHT
VAN KWETSBAARHEID**

Als wij op de bodem van ons kunnen zijn,
als wij pijn hebben, ziek zijn
of eenzaam door de dagen gaan:
is er een kracht die ons doet opstaan?

Kom mij niet aan met mooie woorden
zeg niet dat lijden een zin heeft, een doel!
Als de afgrond zich opent en nergens houvast is
troost mij dan niet met andermans pijn
kom mij niet aan met schoonheid en zon.

Maar waak met mij in de grot van de smart,
begrijp de volle omvang van mijn klacht
kleiner mij niet, laat mij mijn waardigheid.
Wie weet - in de nacht, tussen jou en mij
roert zich een kracht die geneest.

*Catherina Visser
Uit Opstaan in stilte, 1992.*

Troosten
is iemand bewust maken van zijn eigen kracht
die sterker is dan alles wat nu gebeurt,
en waardoor de toekomst verlamd schijnt.
Troosten is een diepere laag aanraken onder de pijn
waaraan iemand lijdt.

*Jan Van Kilsdonck,
Nederlandse Jezuïet*

De liefde die je in staat stelt
om bergen te verzetten
is dezelfde liefde
die je machteloos en kwetsbaar maakt.

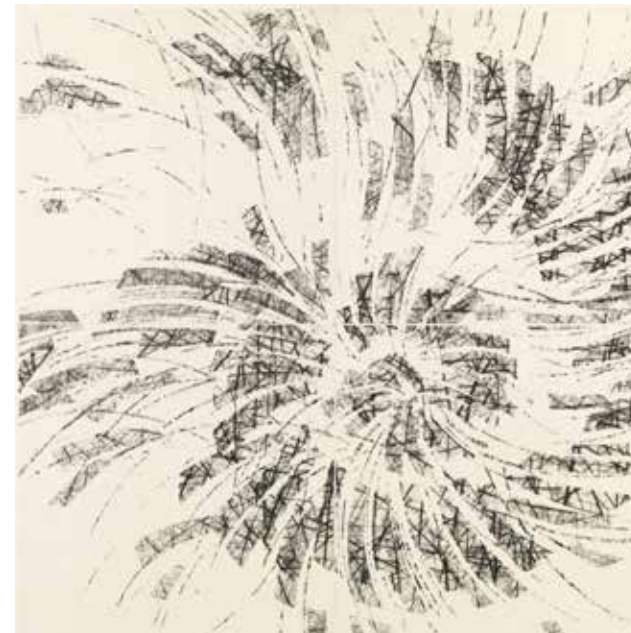
*Kris Gelaude
Uit Voor wie woorden zoekt, 2011.*

De indrukwekkendste kracht
is deze die groeit
uit kwetsbaarheid.
Ze toont een mens
in al zijn waardigheid.
En ze verlegt herhaaldelijk
de grenzen.

*Kris Gelaude
Uit Voor wie woorden zoekt, 2011.*

Een mens kan groot zijn
door de keuzen die hij maakt.
Maar meer nog
als hij zich durft toevertrouwen
aan het zorgen van de ander.

*Kris Gelaude
Uit Voor wie woorden zoekt, 2011.*

‘Sterk zijn’ zou kunnen betekenen
dat je zo in het leven staat
dat alles er zijn tijd mag hebben,
ook rouw en droefenis,
naast geluk en blijdschap.
Dat je weerloos durft te zijn.
Dat kracht en gevoeligheid
niet van elkaar worden gescheiden.
Dat er lege plaatsen kunnen zijn.
Dat wat pijn doet
bij zijn echte naam genoemd mag worden.
En ons zo herinnert aan wat kostbaar is.

*Kolet Janssen en Rebekka Jonkers
Uit Levenslang, 2011.*

Eeuwige, mijn God, adem van alle levende wezens, laat mij gaan slapen in vrede, bescherm mij tegen boze dromen en laat mij tot een goed leven opstaan. Spreid over mij uit de tent van uw vrede, leid mij door uw goede raad en help mij ter wille van uw naam. Bescherm mij in de schaduw van uw vleugels. Bescherm mij tegen alle kwaad en gun mij al het goede, zolang ik leef. Geprezen bent u, Eeuwige God, wiens glorie licht geeft, zelfs in de duisternis van de nacht.

*Joods avondgebed
Uit Tussen donker en licht, 2014.*

Waarlijk, met de moeilijke tijden komen er gemakkelijke tijden.

Koran, soera Ash-Sharh 94:6

Eten volgt op honger, drinken volg op dorst, slaap komt na rusteloosheid en gezondheid neemt de plaats van ziekte in. De verdwaalden zullen hun weg vinden, degene die moeilijkheden verkeert, zal een oplossing vinden, en de dag volgt op de nacht.

Koran, soera Al-Maida 5:52

Mijn herder is de Heer,
het zal mij nooit aan iets ontbreken.

Hij brengt mij in een oase van groen,
daar strek ik mij uit aan de rand van het water,
daar is het goed rusten.
Ik kom weer tot leven, dan trekken wij verder,
vertrouwde wegen, Hij voor mij uit.
Want God is zijn naam.

Al moet ik het duister in van de dood,
ik ben niet angstig, U bent toch bij mij,
onder uw hoede durf ik het aan.

Gij nodigt mij aan uw eigen tafel,
en allen die tegen mij zijn
moeten het aanzien: dat Gij mij bedient,
dat Gij mij zalf, mijn huid en mijn haren,
dat Gij mijn beker vult tot de rand.

Overal komen geluk en genade
mij tegemoet, mijn leven lang.
En altijd kom ik terug in het huis
van de Heer, tot in lengte van dagen.

Psalm 23

Op zijn verjaardag kreeg de leeuw van de krekkel verdriet cadeau, een grote doos vol. De leeuw pakte het cadeau uit en begon meteen te snikken. 'O,' riep de krekkel, 'ik heb me vergist ...' Hij sloeg zijn voorpoten voor zijn ogen en ging plat op de grond liggen. Hij was met twee dozen op stap gegaan: één met een glimmende groene jas voor de leeuw en één met oud verdriet om weg te gooien in de rivier. Maar hij had per ongeluk de doos met de groene jas weggegooid.

Het was te laat. De leeuw zat huilend in een hoek, onder de eik, en vroeg al zijn gasten om maar weg te gaan en zijn verjaardag te vergeten. Het was groot verdriet dat de krekkel hem had gegeven. 'Ik ben ontroostbaar,' hilde de leeuw, 'o wat ben ik ontroostbaar...'

De krekkel keek hem met grote ogen aan en zei: 'Het spijt me, leeuw, het spijt me ...' Het was wel groot, maar ook zachtvaardig verdriet en de leeuw schudde zijn manen, zuchtte diep en sloeg met zijn staart een paar tranen van zijn wang. 'Jij kan er ook niets aan doen, krekkel,' snikte hij, 'niemand kan er iets aan doen, niemand ...'

Waarom ben ik toch ook zo dom, dacht de krekkel, toen hij even later langs de rivier naar huis liep. Hij wist het niet. Als ik het wist dan was ik het niet, dacht hij. Hij fronste zijn wenkbrauwen. Maar als ik het niet was dan kon ik het ook niet weten, dacht hij toen. Hij bleef staan, dacht even heel diep na en liep toen ernstig verder. In een bocht van de rivier zwom de zwaan, met een dikke, groene jas aan. 'Die kwam zomaar langsdrijven!' riep hij naar de krekkel. 'Zwierig, hè?' De krekkel keek naar de grond, kneep zijn mond stijf dicht en liep door. 'Nu nog een muts!' riep de zwaan opgetogen. 'Een rode muts met pluimen. Die vraag ik voor mijn verjaardag. Dan zal ik toch mooi zijn ...'

Voortaan, dacht de krekkel, terwijl hij het struikgewas in stapte, verscheur ik mijn verdriet meteen als het over is. Nog een geluk dat ik de doos met woede niet bij me had, want die moet ik ook nog weggooien ... als ik die per ongeluk aan de leeuw had gegeven ...

Thuisgekomen pakte hij zijn doos met oude woede, maakte hem open, verscheurde de woede in duizend snippers en stopte die een voor een in de grond. Als iemand zo'n snipper vindt, wordt hij misschien wel boos, dacht hij, maar nooit erg boos, en zeker niet woedend.

*Toon Tellegen
Uit Een hart onder de riem, 2007.*

Dit bronboekje wordt je aangeboden door de pastorale dienst van UZ Leuven ter gelegenheid van de **dag van de spirituele zorg** die jaarlijks doorgaat op 15 oktober.

Tussen 12 en 14u vindt er een inspirerend middagconcert plaats in de kapel. Je kunt dit concert ~~ook~~ volgen op het UZ Leuven-kanaal op je tv of op het OctopUZ-scherm.

De kunstwerken die afgebeeld zijn in dit bronboekje, staan ook tentoongesteld in de gebedsruimte-kapel.

Etsen: **ELS VOS** (°1963) www.elsvos.be

Bronzen beelden: **WILLY PEETERS** (°1957) www.willy-peeters.com

Meer weten?

Pastorale dienst UZ Leuven - www.uzleuven.be/pastorale-dienst
tel. 016 34 07 29 of 016 34 86 17